

Hans Udtryk vare overmaade skarpe; han sagde, der kunde ikke være Tale om nogen Selvstyrelse for Communerne, naar de ikke selv kom til at vælge deres Borgermestre; det, som Udskiftet gik ud paa, selv om det ogsaa ændredes som foreslaaet, vilde dog kun blive en Skinreform, en Ting, som i sig selv var Ingenting, men han ansaae det for at være en stor Fare at indføre saadanne Skinreformer, hvorved Folket kun blev døsset i Søvn osv. Man fristes virkelig, naar man hører disse Udtalelser af det ærede Medlem, til et Dieblit at hengive sig til den naturligtvis ikke rigtige Forestilling, at det ærede Medlem ikke ret har noget Begreb om, hvorledes den nuværende communale Ordning er, og ikke engang ret har sat sig ind i de Forslag, der ere gjorte til Forandring i Communalloven. Derfor det ærede Medlem kjendte den nu bestaaende Kjøbstad-Communallovgivning og vilde sammenholde den med det, som nærværende Lovforslag, Regjeringsudkastet i Forbindelse med de enkelte Forslag, der ere komne frem, gaaer ud paa, saa kunde det ærede Medlem umuligt have talt om en Skinreform, saa maatte han erkjende, at der derved gjøres et overordentlig stort Skridt fremad i Retning af Selvstyrelse, ja, det kunde endog være et Spørgsmaal, om man ikke, isald afskillige af de stillede Forslag vedtages, maatte sige, at Selvstyrelsen var naaet. Naar det ærede Medlem sagde, at der ikke kunde være Tale om Selvstyrelse, naar Communerne ikke selv valgte deres Borgermestre, maa jeg dertil bemærke, at denne Betragtning af det ærede Medlem maastee har sin Grund deri, at han ikke engang har gjort sig en rigtig Forestilling om, hvad en Borgermester er. — Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen), sagde ligeoverfor mig, at det ikke forholdt sig ganske rigtigt, hvad jeg havde tilladt mig at antyde som min Opfattelse, at hans Forslag under Nr. 4 væsentlig var fremsat for at tilvejebringe Overensstemmelse mellem denne Lov og den Stikkelse, som det er foreslaaet at give Landcommunalloven, navnlig hvad Amtmandens Stilling i Amtsraadet angaaer. Det ærede Medlem gjorde nemlig opmærksom paa, at der

af det landcommunale Udvalg ligeledes for Sogneforstanderskabernes Vedkommende var foreslaaet, at Formandens Stemme ikke skulde gjøre Udslaget i Tilfælde af Stemmelighed, men at der i det Hele skulde udfordres Majoritet, for at der overhovedet kunde tages nogen Beslutning. Dette Sidste forholdet sig nu ganske saaledes, men jeg tager dog ikke i Betænkning at sige, at Grunden til, at man har vedtaget en saadan Bestemmelse som den antydede for Sogneforstanderskabernes Vedkommende, vistnok for en ikke ringe Deel maa søges deri, at man ikke vil lade Amtmanden som Formand i Amtsraadet have den afgjørende Stemme, og man fandt det da rigtigt, for at bevirke Overensstemmelse mellem Sogneforstanderskabet og Amtsraadet, ogsaa at sætte Bestemmelsen ind i Loven for Sogneforstanderskabernes Vedkommende. Jeg troer altsaa, at jeg i Virkeligheden ikke har havt meget Uret, naar jeg har sagt, at det var Amtmandens Stilling i Amtsraadet, som havde foranlediget, at dette Forslag under Nr. 4 var frenkomet. Jeg bliver ved, hvad jeg før tillod mig at udtale, at, forsaavidt Udvalgets Fleertalsforslag om, at Borgermesteren ikke skal være sødt Formand, skulde blive vedtaget, saa er den Tanke, som oprindeligt har fremkaldt det her omhandlede Forslag fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, væsentlig ikke tilstede. Det er imidlertid ikke alene denne Grund, som taler imod det ærede Medlems Forslag under Nr. 4. Hvad der væsentlig lader sig anføre derimod, er for et Dieblit siden gjort gjældende af den høitærede Indenrigsminister. Det kan jo nemlig ikke nægtes, at der i mange Tilfælde vil kunne opstaae Vanstueligheder og Tvivlsmaal, naar man ikke ordner Sagen saaledes, at det bliver muligt at faae en Afgjørelse. Der er, saaledes som den høitærede Minister bemærkede, mange Tilfælde, hvor man kan lade denne Sag ligge, naar der ikke kommer Majoritet tilstede; men der gives ogsaa Tilfælde, hvor man skal have en Afgjørelse, og derfor troer jeg, at det ærede Medlems Forslag virkelig kan give Anledning til praktiske Vanstueligheder; men det forekommer mig, at man ikke skal udsætte sig derfor, naar der ikke lader sig anføre en bestemt tvivlende Grund for Forslaget, og det troer jeg